

ספר

מבלבלי ציבור המתפלליין

הספר רב גווני הלווה מושיט לתהקרויות
בלשון קל וצח כל עניינים השכיחים
שנכשלין בהם וGBTלון צבורי
המתפלליין, ומכליל בתוכו שלל של
דיעות נוחות בנושא זה.

הספר מפיץ אוור מזהיר בכל עניינים של המבלבלים העיבור
ומבטליים הציבור המתפלליים וכוללת:

- א) סיבת המכשלה מחסرون ידיעה.
- ב) דיני מתפללי כותל מזרחי, נחוץ מאי לכל עבירה או פגש.
- ג) גול והזקאה דרביהם, גודל איסоро, וחומר עונשו.
- ד) רעות היוצאן על ידי מבטלי התפללה.
- ה) הדריכה היאך להזהר, ועצות מועילות וטובות.
- ו) רישימה מפוררת מכל מינים ביטולים והפרעות.
- ז) חינוך הילדיים הבאים לבית המדרש — הדריכה.
- ח) זמן הבאת ילדים לבית המדרש.
- ט) מניעת מחלוקת מאבות עברו בניהם.
- ע) גם קובייה ושכינתי נגוזין בכיכול.

*

יצא לאור בהוצאה חדשה עם הוספות ותיקונים

ברוקlein שנת תשכ"ב לפ"ק

לחישג הספר אצל פרואיז'עקט שיחל טלפון: (201)-8944-901

מפתח לספר מבלבי ציבור המתפללים

- ג. פרק א. התעוורויות למבלבי צבור המתפלליין
- ב. לכל העם בשגגה
- ג. כוחל מזורה (מזורה וואנט)
- ד. פרק ב. גול ויהיזקא דרכיהם — הגדולים עם הקטנים
- ה. הרבה רעות עושין
- ו. גורם צער לשכינה הקדרושה - וଘול להקב"ה וכנסת ישראל, ומעכב הגאולה ומאירך הגלות והצרות בעזה"ר
- ז. פרק ג. חובת האדם להתבונן
- ח. מה יענה ליום הדין
- ט. כדת מה לעשوت

ספר ມບລບລゝ צייבור המתפלליון

פרק א

א) ראוי לעורר بعد מכשול המציאות מחד בעניין זהה שגורמים טירוזיא והפרעה לציבור והציבור מתחבטיין על ידי זה מצות גדולות וchmodrotot. ונחלין את הצבור גם ממלך מלכי המלכים גוחלין שכחיו ותחלוותיו. ודבר זה מעוננות החמורין ביותר כאשר עיני הקורא יזהה להלן.

לכל העם בשגגה

ב) פשוט וברור בלתי שום ספק כלל כי לא חס ושלום במרד ובמעל נעשה זאת כי כל בר דעת אשר בשם יהודיה יקרה לא יהיה לשלוח יד בדים רמים וגבוהים כאלו אשר ראש רашם מגיע השמיימה כמו שיבואו להלן (תחת כותרת "גוזל לכנסת ישראל" והקב"ה") אלא חוסר ידיעה ולכל העם בשגגה, ואילו ידעו מה שעושין היו מתרחקין ממנה מיד. וזהו מטרת קונטרא זו להראות באצבע על דבריהם הנראין ככלום ומאנדרין טובה הרבה.

כוטל מזורה (مزורה וואנט)

ג) כבר כי החפש חיים (فتיחה לעשיין אותן ז' בהג"ה) שהמתפלליון בעד מזורה כל חטא שליהם בבית המדרש בגדור חילול שם שםם ברובים כי אנשים חשובין הן ומעשיהן נראין לשאר העם ועל כן גם בעניינים דלקאן יזהרו במשנה זהירות.

ד) בהיות כן מצוה על כל הידעו ומשיג בדברים לעורר חכיריו נעל פה או בכתב לאלו הדברים דלהלן (ואפשר גם על ידי דיבוק כתוב זה

մելբալի ցիbor հմտվութեան

בכוחתי בית המדרש ומקווארות — וגם על פני חוץ) כדי להיות בכלל מoxic הרכבים שאין חטא בא על ידם — ובלי ספק חבריו יחזיקו לו טובה — ולא יפול בראשת מי שכידו למחות נחפס על העון (שבה נד).

פרק ב'

գզל וհזיקה דרביס — הגודלים עם הקטנים

א) מי שיש לו ביפע"ר (כלי תלויה על צדו שם קורין לו על ידי טלפון) ובאמצע קריית שמע או שמונה עשרה פתוחה נשמעו קולו לכל בית המדרש ונעשה שחוק קצת באמצע תפלה לחש ומתרbullet כל הערנטקיט שכתפה, והמכונים מחלבלין מתחלחם. וגם אותן שפועlein על ידי זעוזע (וויברעתע"ן) חוכת האדם לסגורו שלא יחלבלן באמצע תפלה. ולפעמים לא יכול להמשיך בכוונה וגם יחתוף וופלו מהר לדעת מי הוא הקורא. וכן אנו רואים מעשים בכל יום. ובעצמי אני מעד שראייתי פעמים אין מספר שבאמצע שמונה עשרה מסתנן על היפע"ר, שומו שמיים על זה.

ב) יש מכח על השלחן הכהות הרבה רצופות וմבלבל שכנו.

ג) יש גומרים תפלה שמונה עשרה מהרה וועשין עיגול (גרופ"ע או קווק"ע) ומפטפטים סביב ובסכנות המתפלליין וכבר אין "יכolian להחפכל כהוגן".

ד) יש שהולך ושב לארכו או לרחבו של בית המדרש ומטריד המתפלליין שם (וכבר המליך דיש מי שפרק על מי "שאינו עומד בדיבורו").

ה) ילדיהם קטנים שמכיאין לבית המדרש ומסתווכבים أنها ואני הולכין רצוא ושוב וmbatlin התפלה (בפרט הזקנים) תחת שישבו מרישא לסיפה אצל אביהם.

ו) יש המביאין קטנים ביותר שאין יכולין להחפכל וכל זהכוונה לשמור הילדיים (ביב"י סיטע"ר) וכבר צורה ע"ז ככרוכיא בשל"ה מובא

מבלבלי ציבור המתפללים

במ"א (במקום אחר העתקנו דברי השל"ה באורך) שמלבד שמתחנכו לשוכב בבית המדרש וגם כי יזקינו לא יטورو מדריכיהם הרע, עוד זאת של ידי זה מפרי עין שאר המתפללין וגם האב עצמו טרוד עם שמירות בניו. וhabnites זועקין גם בתפילה שמונה עשרה ומבלבלים דעת הקהל.

?) גם בקטנים שהגינו לחינוך הרכה אבות אין משגיחין על בנייהם שיתפללו על מקוםן ומבלין שכיניהם ושאר בני בית המדרש, וגם גורמים שהקטנים הרוצין להתפלל והאבות משימים עיניהם פקיחא עליום על זה ועושין כפי המחויב עליהם נתקלין בקושין גדולים שהלא סוף כל סוף קטנים הם וברואין חביריהם אין צדיקים להתפלל ומסתווכין kali על בבית המדרש מתקנאיין בהם. נמצוא האבות הראשונים גוחצין גם חינוך צאן קדרים, מהאבות היראים וחודדים למצות חינוך.

הרבה רעות עושין

ח) **מבלבלי הציבור הרבה רעות עושים:** גחלין המצוות מן הרבים שאין יכולין להתפלל כראוי — אין יכולין לענות Amen ויהש"ר כדבאי — ולפעמים אין עונין כלל או עונין אמר יתומה מבלי לדעת איזה ברכה עומדים — או אין עונין כלל. וכן מחבטلين ממשמעת קריאת התורה כמה פעמים — גם מחבטלים ממצוות ומקדשי תירא והוא מצות עשה לככד ולישב במורה בכתי מדרשים (עי' סוף הל' בהכ"ג, וסה"מ הקוצר לחפץ חיים זצ"ל) דנאבד כל הערנטסטקייט מבית המדרש — גם מפסידין הרכה בחינוך הילדים כי מתחנכו בלי מורה מקדש, ובכל ערנטסטקייט בעת התפלה.

גורם צער לשכינה התק' — **וגוזל להקב"ה וכננות ישראל** — **ומעכוב הגאולה ומאריד' הגלות והצרות בעזה"**

ט) וכתוואה מכל אלה גוזל מהקב"ה וכנסת ישראל והוא לי' חוטא ומחטי הרבים שכבר פסק הרמב"ס דאין מספיקין בידו לעשות תשובה. דמכואר בברכות לה: דמי שאינו מברך ברכת הנהנין גוזל

מבבלן ציבור המתפללים

להקב"ה ממש שאינו מודה ומשבח. וגם גחל לכנסת ישראל דעתך ידי ביטול הברכות הפירות לוקין, וכלל ישראל מפסידין.

יא) על אחת כמה וכמה כאן שהקב"ה יושב ומצפה ג', פעמיים ביום להשבה הגדול והנורא של יהש"ר (ברכות פ"א) וכן לתחפוזיהם כמו שמספרוש בקרא "זאת קדוש יושב חלות ישראל" דהקב"ה יושב ומצפה לך, ובא אדם זה בטפשותו ואי זהירותו ומבטל כל אלו, והוא גורם במעשיו צער לשכינה הק' ואף אם נעשה בשוגג סוף כל סוף שכינה מצטערת על זה, כי בעוה"ר זה לבך נשר לנו מכל הקרכנות שהקריבו מעולם. ודבר זה מקרוב גאולחינו כմבוואר בס' מקדש מעט בשם ש"ס חזיה"ק.

יא) וגם מפסיד לישראל הרבה מאי כי בעוה"ר כל אחד מצפה לישועה זה צריך לרפואה, והשני לפרנסה, והשלישי נחת מבניו ובנותו והרביעי חשוב בניים לע' וכו' ועל ידי יהא שםיה רבה בkowski ובכוונה קורע כל הגזירות וממשיך כל הישועות כմבוואר בש"ס חזיה"ק (עי' מקדש מעט), ועל ידי הביטולים מן הצד נחרט לו כל הני.

יב) עוד ראוי לדעת כי העולם מתקיים בהכל פיהם של חינוך של בית רכם, וכל הגורם שלא תhapלו ויאמרו Amen כדבעי (כדלעיל) יש לו חלק בחורבן העולם.

ואם חז"ל קראו (ברכות לב:) חבר לירבעם בן נבט להאינו מבורך ראוי, על אחת כמה וכמה זה שגורוע פי אלף.

פרק ג חוות האדם להתבונן

א) ועל כן חוות האדם להתבונן בכל הניל ולידע את אשׁר לפניו בעת הילoco לבית המדרש שלא יהיה בכלל מהחטאי הרבים, וגורמים צער לשכינה הק' אפילו בשוגג — ומארכיכי הגלות ומעכבי הגאולה — וגחל מוצאות מהרבים — וגהל השכינה הק' משבחיו — ומזיק להמחפליין הן תפלתן והן הישועות הבאות על ידי התפלה ואמניהם כי

מבלבלי צייבור המתפללים

עון זה גדול ונורא מאד מאי הרבה יותר מן הגוזל כל נכטו של האדם כי גוזל רוחניות חמור מגשימות כմבואר בספרים (וגודל המחנויות יותר מן ההורג) וגם גוזל גשמיות שלו הנשפע על ידי חפלוותיו. ידוע ברור כי **תפקיד זה שלא להפסיק הרבים עדיף אלף פעמים מתפללה שלו**, כי אם הוא לא יתפלל אז נחסר רק חפתה יחיד, אבל במצויק להרבים מקלקל חפתה הרבים. וモוטב לו לאדם שלא יבא **כל לבית המדרש מלבא ולבטל הרבים מבואר בפסקים.**

מה ענה ליום הדין

ב) חיל ורעדת יאהו כל אחד בכוא עת פקדתו ויבקשו חשבון על אלפי חפלוות שביטל, ואם יצרו תקפו שלא יכוון תפלתו, ואם לא שلت ברוחו להיות מוחה באחרים העושין שלא כהוגן (כך"ל מי שבידו למחות ואני מוחה נתפס על העון — שבת נ"ד) אבל מי החיר לו להעלים עין מגודל המכשלה שהוא בעצם מזיק לאנשי בית המדרש ומבטל חפלוותם. ויענסו אותו מרות על אלפי אלפים תפלוות וגס רבבות רבבות אמנים יהש"ר שגרס לבטל בעצמו או על ידי ילדיו, וענשו קשה יותר מהעונה בעצמו שלא ענה בראשו דעת עצמו הוי"ל חטא היחיד וכאן חטא הרבים תלוי בו.

קדת מה לעשות

ג) ועל כן יש לכל אחד להזהר בדברים דלהלן:

1) אל יקח לבית המדרש קטני קטנים רק הראוין לישב על מקומות בכל החפלה ולא להפריע אחרים בהנהגתם וגם האבות לא יהיו טרודים עליהם בכל התפללה.

2) קטנים שהגיעו לחינוך יחנכו אותן לישב על מקומן ולהתפלל כדבורי ועם ערנטוקייט.

3) לא יסוכב בבית המדרש أنها ו安娜 הלוּך וחוֹזֵר רק עומד על מקום אחד, ואם צריך לכך לך לאחורי בית המדרש שאין מבטל שם שם אדם.

מבלבלי ציבור המתפללים

- 4) מי שנמר חפלת שמונה עשרה יעמוד בשטיקה ויאמר פסוקי תהילים בלחש או יעין בספר.
- 5) לא יעמוד (או ישבו) ויפטפו ומכתלים השכנים, ואם יצרו תקפו לדבר ילק לחרד שאינו מתפלין ויעשה מה שלבו חפץ, וכן ביש איש צורך והכרח לדבר.
- 6) וכל שכן בעת חזרת הש"ץ שיזהרו דמכתלים מאמן ויהש"ר עצמו ואחרים.
- 7) לא יכה על השלחן מכח אחר מכח או שאר השמעה קול המבלבל ומפריע.
- 8) כשלא הגיעו לשמונה עשרה עם הצבור ינמייך קולו ולא יבלבל אחרים. וכמה מגונים אוטן הבאין לבית המדרש מאוחר ופשיטה שבעת שמונה עשרה עדין עומדים הרבה לפני זה וממתפלין בקול. ופעמים נוהם בלבד ומבלבל الآخרים מאד שתים רעות עושה מאחר חפילה זו ומזיק לאחורי.
- 9) מי שיש לו ביפוי"ר יסגרנו לפניו התפללה שלא ישמע קולו, וגם לא ידען.
- 10) מצוה על עסקני ואחראי בית המדרש לעורר ולהזהיר נגד כל מין הפרעה המבטלת התפללה.
- 11) ובזכות חפלה בכוננה נגאל בעגלא ובזמן קריב. אמן.

נ.ב. ראיינו לעורר בכללות על תופסי ביפוי"ס הללו שירגילו עצמן לסגורו לפניו התחלת התפללה, כי בעינינו ראיינו הרבה מכשולות על ידו. אחד קורא באמצעות חפלה (הרבה פעמים זה או אשתו) והוא מפחד והחולך ורץ אצל טלפון לקרוא אותה, ולפעמים יושב אצל הטלפון ומצפה שלא יהיה עסוק (כ"ז"י) ומפטפט בתפלין ולפעמים בא לידי היסח הדעת. ונטרד כל חפתחו על ידי זה. וגם באמצעות קריית שמע מכתטל ומתבלבל, וכן בקבוע עתים לתורה אותה שעה המצומצמת גם כן קרוע וככלו"ע וישליך יהבו על ה' ובלי ספק לא יחסרו כל טוב.